

giti Tradewell'i „Mašinal'i“ ja Katajev'i „Lilledete tee'd“. Sügishooajal etendati noorusliku hooga Ibseni „Peer Gynt'i“, Török'i ja Emöd'i „Tütarlust tänaval“, Särev-Lutsu „Vaikset nurgakest“ jm. Vanadest oli aeg-ajalt kordamisel A. Mälgu „Vaese mehe ututall“, mille etenduste arv on lähenemas sajale. 1934./1935. hooajal andis „Töölisteater“ 191 etendust 54 119 vaatajale. Möödunud sügishooajal ähvardas „Töölisteater“ juba ületada „Estonia“ draamat nii mängult kui publiku arvult.

Kõige rohkem sekeldust ja õhupuhastust oli 1935. a. „Vanemuise“ ümber. Rahulolematus „Vanemuise vastu tõusis haripunkti, teatri allaminek jätkus, saal seisis tühi. Uuendustega ei saanud enam viivitada. Kevadsuvel jõuti niikaugemale, et muudeti seltsi põhikiri ja lahutati teater seltsist. Teatrile seati oma valitsus. Koosseisus oli suuri muutusi. Teatri majandusjuhiks ning direktori kohustetäitjaks valiti O. Aloe, peanäitejuhiks K. Otto. Tuli veel juurde mõni jõud „Draamastuudiost“. Seevastu läks sinna E. Türk. Lahkus ka pr. E. Stukis. Esikohale tõsteti draama, seati tähiseks arendada „Vanemuine“ draamateatriks. Ehitati pöördlava ja asuti uue ajakohase teatrisaali ehitamise eeltöödele. — Oktoobris pühitses „Vanemuine“ 70 a. juubelit, mispuhul ta sai üllatuse osaliseks riigivanema poolt: tutvunud „Vanemuise“ seisukorraga ja vajadustega määras riigivanem eriseadusega 160 000 krooni „Vanemuisele“ uue teatrisaali ehitamiseks. Ka Tartu linn, Tartu Maa-valitsus, Eesti Pank, E. Hüpoteehipank jt. annetasid suuremaid summasid juubilarile. — Mängukavas olid „Vanemuises“ eeskätt samad tükid, mis Tallinna teatris, nii E. Vaiguri „Kraavihallid“, Luts-Särevi „Tagahoovis“, A. Kalda „Mare ja ta poeg“, A. Mälgu „Mees merelt“, Mirabeau' „Äri on äri“, Hindrey „Raid-